

Udvariasságból - és azért, hogy jogvédő társaimat ne tegyem ki annak, hogy az ukrán határon visszafordítanak bennünket - három héttel ezelőtt levelet írtam az Európai Unióhoz rendelt ukrán nagykövetnek. Tájékoztattam őt arról, hogy kárpátaljai látogatást szervezünk - szokásunknak és hagyományainknak megfelelően, hiszen jártunk már hasonló úton Erdélyben, Felvidéken és Délvidéken is. Megírtam az utazás célját, azaz azt, hogy az őshonos nemzeti közösség jogait szeretnénk tanulmányozni, illetőleg előadásokat tartani az európai uniós „kisebbségi” normákról. Három hetet vártam nagykövet úr válaszára, amely végre megszületett. Mellékelem mind az én leveletemet, mind pedig az ő válaszát (elnézést kérek, amiért ez most csak angolul áll rendelkezésre). Ami a válaszelemből kiderült: azért volt szükség ilyen hosszú időre, mert „alaposan tanulmányozták” az Ukrajnával kapcsolatos eddigi felszólalásaimat, és azt rosszállással fogadták. Eszembe jutott egy párhuzam: előfordulhatna vajon, hogy mondjuk Dél-Tirolba mennénk jogvédő-monitorozó útra, tanulmányozva az ott élő őshonos közösség helyzetét, és az olaszok azzal a feltétellel „engednének be” az országba, hogy szívüknek kedvesek-e azok a gondolatok, amelyeket választott európai parlamenti képviselőként megosztok az emberekkel. Ez nyilvánvaló képtelenség, és jól tükrözi a rendszerbeli különbségeket. Nagykövet úr még mindig vár az ő válaszával, hogy minden jogvédő kollegámmal együtt „méltóztatnak-e beengedni” az országukba. Az anyanyelvhasználat jogát brutálisan korlátozó oktatási törvény elfogadása és aláírása is azt bizonyítja: véget kell vetni a meghunyászkodásnak és az állandó megfelelési kényszernek, és az őshonos közösségek jogait emberi jogoknak tekintve határozottan ki kell állnunk kárpátaljai és más elszakított testvéreinkért. Azzal kapcsolatban, hogy miket is kifogásolt a nagykövet: munkatársaim segítségével közreadok egy csokorralát az eddigi - Kárpátaljával kapcsolatos - felszólalásaimból. Tájékoztatóul - és az aktualitás miatt - szintén újra közöljük az Európai Unió illetékeseivel (Mogherini asszony) folytatott levelezést Kárpátalja ügyében. Ismétlem: meggyőződésem, hogy csak ezzel a határozott hangnemmel léphetünk előre testvéreink emberi jogainak megvédésében. Szívvel örülök annak, hogy a magyar kormány is „hangot váltott”. Mint már ígértem, utazásunkról beszámolunk.

Szeretettel: Krisztina

[Morvai Krisztina levele Mykola Tochytskyi nagykövetnek.](#)

[Mykola Tochytskyi válasza Morvai Krisztinának.](#)

Kárpátaljával kapcsolatos felszólalások:

1. [Katonai védelmet a kárpátaljai magyaroknak! \(2014. 02. 26.\)](#)
2. [Szégyelljék magukat az ukrán rendszer támogatásáért! Morvai az EP-ben \(2014.04.03.\)](#)
3. [Kárpátalja nem az EU "szomszédságpolitika" része? \(2015.07.09.\)](#)
4. [Kárpátalja jogfosztottsága miatt csak nemmel szavazhatok az EU-Ukrajna társulási szerződésre \(2016.01.21.\)](#)
5. [Egyetlen kárpátaljai magyar besorozása is az embertelen bánásmód tilalmába ütközik \(2015.02.10.\)](#)
6. [A trianoni diktátum Európa gyalázata \(2014. 04.17.\)](#)
7. [Vesszen Trianon! - Morvai revíziót és nemzeti önrendelkezést követelt Strasbourgban \(2015. 06.08.\)](#)
8. [Emberi jogokat a kárpátaljai magyaroknak! \(2015.01.14.\)](#)

9. [A kárpátaljai magyarokért szólalt fel Morvai az EP Női Jogi Bizottságában \(2016.11.08.\)](#)

[A Timmermans és Mogherini alelnökökkel történt levelezés magyar nyelven itt olvasható.](#)